

[Anne Grete Holmsgård]

det består af nogle partier, som har en eller anden linje, der er til at tage og føle på, sådan at man kan diskutere den og have tillid til, at det måske kan lykkes på et eller andet tidspunkt.

Det er også ude af trit med nogen som helst linje, at man nu fra socialdemokratiets side vil stemme for finanslovsforslaget. For 2 år siden stemte man imod det. O.k., så væltede man regeringen, og det blev man ikke så glad for bagefter, fordi man tabte nogle mandater på det. Nu vil man stemme for finanslovsforslaget. Ja men når man ikke vil være med til kriseindgrebet, hvorfor vil man så stemme for finanslovsforslaget, som kriseindgrebet dog udgør en væsentlig del af?

Jeg må indrømme, at jeg forstår det ikke, og jeg tror også, socialdemokratiet selv er klar over, at der er nogle ting, der ikke rigtig hænger sammen. Jeg håber meget, at de kommer til at hænge sammen, og jeg håber meget, meget, at de kommer til at hænge sammen på en sådan måde, at det bliver muligt at få et godt og perspektivrigt samarbejde mellem venstrefløjen og socialdemokratiet.

Til sidst vil jeg sige lidt om betalingsbalanceunderskuddet, for selv om finanslovsforslaget ikke direkte handler om betalingsbalanceunderskuddet, handler det dog indirekte om det.

Regeringen har givet indtryk af, at det her kriseindgreb ville bedre betalingsbalancen, og det er unægtelig også vigtigt, for underskuddet er oppe, hvor det aldrig før har været. På den ene side er kasseunderskuddet faldet, men det store, alvorlige underskud, nemlig betalingsbalanceunderskuddet, har man overhovedet ikke formået at tackle. Jeg siger »alvorlige«, fordi jeg mener, det er alvorligere end kasseunderskuddet. Betalingsbalanceunderskuddet sætter nemlig Danmarks handlefrihed på spil. Det gør kasseunderskuddet ikke. Det er et rent fordelingspolitisk problem, som man kan tackle sig ud af gennem reformer, der betyder en mere ligelig fordeling af byrderne i samfundet.

Sådan som det ser ud nu, er der ikke meget, der tyder på, at betalingsbalanceunderskuddet kommer derved, hvor regeringen regner med, til næste år. Ser man i finansredøgørelsen, er det også ganske tydeligt, at det, regeringen i dag sætter sin lid til, først og fremmest er, at den danske energiproduk-

tion skal tage til, sådan at det hjælper os ud af klemmen. Det gør den ganske givet også i løbet af nogle år, og så får det måske betalingsbalanceunderskuddet til at falde en del. Men hele den store del, der handler om, at man gennem skattesystemet, gennem reklamer, gennem finanslån, der frit kan optages i udlandet, direkte opfordrer folk til at udvide deres forbrug gennem låntagning, rører man ikke en pind ved, heller ikke igennem det indgreb, vi har behandlet i de sidste par dage.

Jeg synes i øvrigt, der er noget interessant, når vi nu snakker om dansk energiproduktion. Det kan godt være, at den vil redde betalingsbalanceunderskuddet eller en del af det. Til gengæld redder den overhovedet ikke den del, der hedder, at vi generelt har et for højt energiforbrug, og det er besynderligt. Regeringen taler om, at det ville være ønskeligt at få energiforbruget sat ned igennem nogle afgifter. Men bare det kommer over på danske hænder, er man i virkeligheden flintrende ligeglad. Det viser sig også, at denne regering faktisk intet har gjort for at udbygge den vedvarende energi, som stadig væk tuller rundt nede på et niveau, hvor den udgør en ½-1 pct. af energiforsyningen. Det har man simpelt hen ikke rørt ved.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg må betegne fru Anne Grete Holmsgård som særdeles modig. I sin kritik af det radikale venstre brugte hun udtryk som »rivegilde«, »dårligt kommunevalg«, »dårlige galluptal«. Det gør hun, dagen efter at den stærkeste manifestation, der er kommet fra VS, var fremsættelse af et ændringsforslag til finanslovsforslaget om fiskeyngel, et forslag, som splittede gruppen.

Hvad har VS egentlig haft at lægge på bordet kontant, som kunne forbedre de sociale vilkår i det danske samfund og samtidig sikre et økonomisk grundlag, som gjorde det muligt for os også i de kommende år at sikre et stærkt socialt grundlag? Intet. Jeg forventer ikke, at man gør det. Der er ingen social aktivitet, der er mere effektiv end at afskaffe kasseunderskuddet. Hver gang der udstedes statsobligationer, er det de rige, der får glæderne. Der er intet, der er mere gavn-